1. Operacje na macierzach

Uwagi ogólne

W segmencie głównym programu są zdefiniowane tablice tablic (tablice "dwuwymiarowe") A[SIZE] [SIZE], B[SIZE] [SIZE], do których dane są wczytywane w main(). Funkcje, których definicje należy uzupełnić, wykonują obliczenia korzystając z tych tablic. Rozmiarów tych tablic nie należy zmieniać.

Wartości rzeczywiste (typu double) wypisujemy z dokładnością 4 miejsc po kropce dziesiętnej.

1 Mnożenie macierzy

Szablon programu należy uzupełnić o definicję funkcji matrix_product(), która oblicza iloczyn macierzy A i B i zapisuje go w macierzy AB.

• Wejście

liczba wierszy i liczba kolumn macierzy A, liczba kolumn macierzy B elementy macierzy B elementy macierzy B

• Wyjście elementy macierzy AB

• Przykład:

Wejście:

Wyjście:

7.0000 26.0000 70.0000 260.0000

2 Triangularyzacja macierzy i obliczanie wyznacznika - wersja uproszczona (bez zamiany wierszy)

Szablon programu należy uzupełnić o definicję funkcji gauss_simplified(), która przekształca macierz kwadratową A o wymiarach $n \times n$ do postaci trójkątnej górnej metodą Gaussa i zwraca wartość wyznacznika. W przypadku, gdy element na przekątnej głównej jest równy zeru, triangularyzacja nie jest kończona, a wyznacznik = NAN.

Funkcja może zmienić wartości elementów tablicy A.

• Wejście

2 $n-{\rm liczba~wierszy/kolumn~macierzy~A}$ elementy macierzy A

Wyjście

wyznacznik macierzy

• Przykład:

Wejście:

39.0000

3 Rozwiązywanie układu równań liniowych metodą Gaussa - wersja z rozszerzaną macierzą współczynników

Szablon programu należy uzupełnić o definicję funkcji gauss (double A[] [SIZE], const double b[], double x[], int n, double eps), która przekształca macierz kwadratową A do postaci trójkątnej górnej metodą Gaussa i zwraca wartość wyznacznika. Wiersze macierzy są zamieniane tak, aby wartość bezwzględna elementu głównego była największa. Zamiana wierszy nie jest realizowana poprzez przepisanie wierszy w tablicy, lecz z zastosowaniem wektora permutacji indeksów wierszy. W przypadku, gdy po zamianie wierszy element na przekątnej głównej jest mniejszy od eps, triangularyzacja nie jest kończona, a wyznacznik przyjmuje wartość 0.

Jeżeli argumenty funkcji ${\tt b}$ i ${\tt x}$ oraz wyznacznik nie są zerowe, funkcja rozwiązuje układ równań i rozwiązanie zapisuje w tablicy ${\tt x}$.

Funkcja może zmienić wartości elementów tablicy A.

• Wejście

 $a = \mathbf{licz}$

n-liczba wierszy/kolumn macierzy A elementy macierzy A elementy wektora b

• Wyjście

wyznacznik macierzy ${\tt A}$ elementy wektora ${\tt x}$

• Przykład:

Wejście:

Wyjście:

4.0000

-7.0000 3.0000 2.0000 2.0000

4 Odwracanie macierzy kwadratowej metodą Gaussa - Jordana

Szablon programu należy uzupełnić o definicję funkcji matrix_inv(double A[] [SIZE], double B[] [SIZE], int n, double eps), która wyznacza macierz B - odwrotną do nieosobliwej macierzy A. Należy zastosować metodę Gaussa - Jordana z rozszerzaniem macierzy A o macierz jednostkową. Wiersze macierzy rozszerzonej są zamieniane analogicznie jak w zadaniu 3. Funkcja zwraca wyznacznik macierzy A. W przypadku, gdy po zamianie wierszy element na przekątnej głównej jest mniejszy od eps, to algorytm odwracania nie jest kończony, a wyznacznik przyjmuje wartość 0.

Funkcja może zmienić wartości elementów tablicy A.

• Wejście

4

 $n-{
m liczba}$ wierszy i macierzy A elementy macierzy A

• Wyjście

wyznacznik macierzy elementy macierzy odwrotnej B

• Przykład:

Wejście:

Wyjście:

-9.000

-0.2222 0.5556 -0.1111

0.4444 -0.1111 0.2222

-0.3333 0.3333 0.3333